

< คนป่าที่น่าสนใจ >>>

นำเสนอเมื่อ : 6 มิ.ย. 2552

ยุคโบราณมนุษย์ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในป่า ใช้ผลิตภัณฑ์จากป่าเพื่อการดำรงชีวิต ป่าภาคใต้ของประเทศไทย ทุกวันนี้ก็พบวายังมีมนุษย์โบราณเผ่าหนึ่งที่เรียกว่า “ ซาไก “ หรือภาษาพื้นเมืองภาคใต้เรียกชนเผ่านี้ว่า “ เงาะ “ หรือ “ เงาะป่า “ อาศัยอยู่และกระจัดกระจายเป็นกลุ่ม ๆ ในเขตจังหวัดตรัง พัทลุง สตูล ยะลา และนราธิวาส นับเป็นชนกลุ่มน้อยของประเทศที่ยังใช้ชีวิตแบบโบราณ

ซาไก มีนิสัยร่าเริง ยิ้มง่าย พูดตรงไปตรงมา ไม่ชอบการทะเลาะเบาะแว้งไม่ว่าจะเป็นซาไกด้วยกันเอง หรือกับบุคคลภายนอก ไม่เคยพบซาไกทะเลาะ หรือโต้เถียงกัน แม้แต่ในเด็กเล็ก ทุกคนจะเล่นกันด้วยรอยยิ้ม และเสียงหัวเราะ

จากระบบนิเวศที่มีความหลากหลายเช่นนี้ ส่งผลให้มีพืชและสัตว์หลากหลายชนิดด้วยกัน ทำให้ซาไกมีอาหารสำหรับบริโภคได้ตลอดทั้งปี และสามารถดำรงเผ่าพันธุ์ได้ตลอดมาหลายชั่วอายุคน

เชื้อสาย เผ่าพันธุ์ซาไก แบ่งออกเป็น 4 กลุ่มภาษาใหญ่ ๆ คือ

1. ภาษาแต้แน้น ในพื้นที่จังหวัดตรัง พัทลุงและสตูล
2. ภาษาเตี้ยเด ในพื้นที่อำเภอระแงะ จังหวัดนราธิวาส
3. ภาษาเยฮาย ในพื้นที่อำเภอแว้ง จังหวัดนราธิวาส
4. ภาษากันทิวในพื้นที่อำเภอธารโตจังหวัดยะลา

ซาไกมีรูปร่างค่อนข้างเตี้ยผิวเนื้อดำค่อนข้างน้ำตาลไหม้ผมหยิกเป็นกันหอยติดหนังศีรษะปากกว้างน่องสั้นเรียวยาว ท้องป่องและริมฝีปากหนา

อาหารการกินของพวงซาไก

เนื่องจากคนพวกนี้ผูกพันกับธรรมชาติ อาหารก็ได้มาจากธรรมชาติ โดยการเก็บพืชจากธรรมชาติ การเข้าป่าล่าสัตว์ เช่น การล่าลิง ค่าง หมูป่า หาบปลาในแม่น้ำลำคลอง และหาพืช ผลไม้ป่า สัตว์ป่า นำมาขายให้แก่ชาวบ้าน เป็นต้น ในรูปคือ "ต๋นอีโปะ" ที่ซาไก ไซอย่างเป็นยาพิษ ในลูกดอกที่เขาล่าสัตว์

การหาอาหาร ในสังคมของซาไกนั้นมีการแบ่งหน้าที่สำหรับการหาอาหารอย่างชัดเจน โดยผู้ชายจะเป็นฝ่ายออกล่าสัตว์ ผู้หญิงจะมีหน้าที่ในการเก็บพืชผัก ผลไม้ และขุดหาหมูป่า อย่างนี้เป็นต้น

การรักษาโรคของพวงซาไก เนื่องจากพวงซาไกไม่มีวิถีชีวิตผูกพันกับผืนป่า ไม่ว่าจะเป็นที่อยู่อาศัย แล่งอาหาร และป่านั้นยังเป็นแหล่งยาสมุนไพรสำหรับการรักษาโรค รักษาอาการป่วยไข้ได้ด้วย ซึ่งมีทั้งสมุนไพรที่ได้จากพืชและได้จากสัตว์ เช่น ยาที่ได้จากพืชไต่แก่มากพรานนกคุ่ม ไพลู สาปเสื่อ ยานลิเกา ส่วนยาที่ได้จากสัตว์ ไต่แก ดิบของคางไซบำรุงเลือด แกปวดหลังปวดเอว เกล็ดของตัวนิ่มไซแขวนแกอาการหอบ และผึ้งไซซ์ สดๆกินแกปวดเมื่อย

ลูกดอกหรือบิลลา

ทำจากไม้เทา เป็นพืชวงศ์ปาล์ม นำมาเหลาให้มีขนาดเล็ก ปลายแหลม ความยาวประมาณ 30 เซนติเมตร นำลูกดอกไปย่างไฟให้แห้ง จนมีสีดำ ปลายลูกดอกยาวจากส่วนปลายประมาณ 3 เซนติเมตร คำนวณให้มีรอยคอดพร้อมทั้งทำจุกกอกจากทางระกำเสียบปลายอีกด้าน กอหน้ำไปเคลือบยาพิษ

การเคลือบยาพิษมักเคลือบหลาย ๆ ครั้ง จนได้ความเข้มข้นของพิษที่สามารถฆ่าสัตว์ได้

แต่ละครั้งต้องรอให้ยาพิษแห้งก่อนที่จะเคลือบชั้นต่อไป

ลูกดอกที่เคลือบยาพิษแล้วจะแยกเก็บแต่ละอันไว้ในปลอกที่ทำจากไม้ไผ่ขนาดเล็ก ที่นำมาร้อยต่อกัน เรียกว่า "ฮันลิ" ก่อนที่จะรวบรวมทั้งหมดบรรจุลงในกระบอกไม้ไผ่ขนาดใหญ่ ซึ่งเรียกว่า "มะนี" หรือ "ตะมิละ" นำไปเก็บไว้ในที่สูงให้ปลอดภัยจากเด็กเล็ก

.....ถ้าในสังคมของเรา รู้จักพอเพียง ให้ได้ครึ่งหนึ่งของพวกเค้า...

...ชีวิตพวกเราคงจะไม่ยุ่งเหยิง

...รู้จักพอเพียง..อยู่อย่างสมถะ....ดีเหมือนกันนะครับ....

<http://seedang.com/>